

Kramérhusow
Ch. k. Pražské Poštovního Noviny.

Roku 1790.

Čís. 47.

Druhý roční běh.

W Sobotu dne 20 Listopadu.

Mozličné Zprávy strany války y pokoge.

Čas gest, abychom opět našim Panům Čtenářům nějakou důležitější příhodou posloužili. Snáší Ruské strany nemůžeme se ovšem tak snadně válečných příběhů nadíti, lečby se snad stalo, žeby gednání o pokog, kteráž w Bulgarích w místě tak řečeném Systowě držáno býti má, wyzdwiženo a zrušeno bylo; nebo neyposlednější zprávy z Rakous opět prawi, že náš slawný Utocnat' wsecky články, genž w Raychenbachu strany narownání a zawřenj pokoge s Turky vložent byli, na slovo zachowati dyc, gedine wyminuge

tu připadnost, kdyby snad Pruský dwůr k zastání Turků Ruskému dworu wognu wypowěditi chtěl. — Ale z Ruské strany w tento čas, Rusům welmi pohodlný, mnoho důležitějších příběhů dafati musíme. Wizme, co nyní opět Rusové, tito slawnj hrdiny, nad Turky dokázali: 3 Wjdně se pisse na den 13 listopadu: " Předesslau středu (totiž dne 10 listop.) Ruský Posel Kníže Galicyn z Bendru podle rychlého posla obdržel zpráwu, že Rusové nad Turky w Kubánu slawně swítězili, a onu weytržnost, kterauž Seraskyer Batal Bey Basha třich praporců, mace 40 tisíc lidu

bogowého při sobě, w poledních Rus-
ských kráginách včiniti chtěl, docela pře-
kazyli.,,

"Bdyž se dověděl polní Maršalek
Knjze Potemkyn, že nepřátelste wogsto-
statečně z Anapy vytáhlo, poručil rozliče-
ným plukům, genž w Kubánu a na
vrchu Kaukasus stáli, dohromady se
spolčiti, a w gedné moci na nepřáteli
doraziti. Geden z těchto pluků, gegž
wedl Generálmajor Serman, nedaleko
čely Kubánu, právě w tom místě, kdež
Batal Bey přes řeku přestel, dne 10.
října vyrazil na nepřátelskou sílu, a
dotíral na Turky, ač počtem daleko Rusy
přewyšowali, takau mužností a stateč-
ností, že nepřátelé konečně na hlavu
porazeni byli. Řekové slawní, Rusové
na znamení dokonalého wstřížkwy wybo-
gowali celé nepřátelské ležení swými
střelnými nástroji, gakych bylo přes 30
děl, wsecko polní nářadí, a wsecku gáf
potrawy tak y wálečných potřeb zásodu,
k tomu y samého Seraskyer, Wudce
Tureckého, též wsecko geho komonstwo
zagali.,, — Takowát gest Ruská moc!

— Y w tomto třetím wálečném tažení
šťastná; a napotom wždy Pruskému
dworu nawzdory nepřáteli Turky s nez-
ohroženau myslí potírati bude.

Před několika dny opět dwa rychlí
poslowé z Wídně odgeli do Petrohradu
a Berlina. Gaf slyšme, náš cysářský
dwůr wsech prostředků wyhledáwa, aby
Ruský a Pruský dwůr pospolu w dobrém
přátelstw zachował. Nic wssak méně
wsecko dosawad neyhlawněgi pozůstáwa
na tom, gáf pokog mezy Rakauřským a
Tureckým dworem wgednau bude, a pak

teprw důležitosti mezy Ruským a Ture-
ckým, též mezy Berlinským a Ruským
dworem k swemu skončení přigiti mo-
haw. Poněwadž ale mezy tjm důleži-
tosti w půlnočních kráginách den po dni
zapleteněgssí gsa, kterez propuknutím
wálky mezy Rusy a Prussany brozy, a
nás Mocnár Leopold té vlastenské žá-
dosti, kterauž Ohři přičinau včineného
narownání w Raydenbachu, a budaucy-
ho gednání o pokog s Turky, přednesli,
lépe rozmázi, tak náš Rakauřský dwůr,
ač pokoge welice žádosti gest, pro přiz-
hodu lid do pole horowý pohromadě drží.

Proč Ruský dwůr raděgi k nové
wálce powolen gest, než aby prostřed-
njctwí Pruského dwora přigal, dáwa
se přičina od mnohých, poněwadž se
Berlinský dwůr prohlásyl, y Turkům
přislíbil, že Rusy k nawrácení wsech
wybogowaných zemí přinutí. Ruský
dwůr zná dobře swau wnitřní sílu a
moc, a pokládaby sobě to za hanbu,
kdyby hlasu cizýho dwora poslechnouti
měl.

3 Rakaus se piše w gístém listu na
den 13 listopadu w následugjých smysl:
Giz negaký čas westeren lid opět, a
mnohém wice než prwe, nakloněn gest
k Wherstému národu, a pokud Ohři po-
řunowání swého Brále k němu swau
starau wěrnost na sobě provkázi, tak se
w gístotě stane, že Turcy málo čeho z
swých ztracených zemí nazpátek dostá-
nau; a na ten způsob Kherenhillerowo
předpowědění můž se snadně vyplniti.
On řekl: "Přigdeť čas, kdež Ohři
"wsecku swau moc a sílu wynaloží, aby
"Turky z řku zbyli; a pak teprw Ra-
"kauřské kráginy žadaucýho pokoge w ra-
"dosti

"dosti požiwati budau." Kníže Potemkyn také w Petróhradě po-
wěděl: "Pokud Vhři k swému Pánu
země tak nakloněni budau, gafo Rus-
sowé gsau k swé Mocnáře; tedy gsam
te pewně naděge, že památný den sw.
Kateriny w Konstantynopoli slawiti
budeme."

Dále se z Rakaus píše: "Dle sa-
kromného listu z Jasy psaného na den
29. října wádí se nám w známost, že
Kníže Potemkyn gestě welikau naděgi
má k skončení Turecké wálky bezewšeho
prostřednictwí cyzého dwora. Gemi
se syce toto gednání poneyprw nepoda-
řilo, řdyž Pana Lastarowa k neywyš-
šimu Wezýrowi wyslal; nyní ale opě-
turo důležitost na Dragomana neb Tla-
močníka, který předtím byl při Panu
Bulgakowi w Konstantynopoli, wzněl,
a gest sýlná naděge, že gednáním řeče-
ného Dragomana a strže nowě pona-
wržené články tak rovně nenačala při-
gde zpráva o pokoji, gafož se mezy
Ruským a Sweydstým dworem nenaz-
dále stalo narownání. Mezy tím Rus-
sowé po tu chwili nic o příměři wědět
nechtj, než toliko Kníže Potemkyn wu-
b. c. prohláseti poručil, že w tom okoli,
řdež o pokoj a narownání mezy Rakau-
ským a Tureckým dworem gednání bu-
de, nic nepřátelského před se wýsti ne-
mce. Anglický Ministr Rytíř Bayr, a
Hollandský Baron Hesten dne 1ho toho
m. syce podobně na Turecké hranice z
Wioně za Pruským Poslem Hrabětem
Luchezny odáti."

"O stěti powědomého někdejšího
Walašského Hospodáře, Knížete Máz-
wrojeny, mnozí takto prawj, a dáwagi

toboh následující příčinu: On wúbec
wýdal list mezy Walašské Bojary neb
ženany, kterýmž opowázliwě na nich
požádal, aby mu několik tisíc zlatých
složili, doložiw k tomu, pokud toho nez-
wčini, že s několika tisíciy branného lidu
do Bukarestu wpadne, a cele město mez-
čem y ohněm zhubj. Cysařská král. woz-
genstá hlawní zpráva tento půwodní
list zaslala neywyššimu Wezýrowi, naz-
pomenuwši ho, aby na ten způsob zru-
šewému příměři zadošti učinili bleděh-
gínat což práwa gest, že nowým nez-
práteřtstwem takému zlému předsewzetí
na odpor státi bude. Nato hned tento
dobrý muž Mawrojeny, gaž geg mno-
zí tak gmentuji, na poručení Tureckého
neywyššho Wúdce swug pých žiwotem
wýplatiti musyl. Wšak ale dle gíných
zpráv sýssme, že sám neywyšší Sul-
tán Selim, řdyž se byly v něho bezčíslné
žaloby na Kníže Mawrojeny shrnuly,
gedného Kapidissi-Bassi neb polního su-
dihy do klezení wyslal, a odnůd nestá-
stného Hospodáře Mawrojeny hlawní k
sobě na hrad přinesti poručil. Řdyž
znamenal Mawrojeny, gaž osud naň
očekáwá, rozmyslil se, pro zachránění
swého žiwota, k Tureckému náboženstwí,
a dal se obřezati. *) Ale neywyšší We-
zýr při gednom Bassowi dal mu wzká-
zati že syce wěc welmi milá bude geho
Welchnosti Sultánowi sýsseti, řdyž Máz-
wrojeny gafožto práwě wěricý vmře,
wšak ale že ortel d. e. geho neywyššho
wzkázu nalezitě wykonán býti musí.
Den 1ho října byl ten poslední, na
kterýž gestě gednan nebeské swětlo spaz-
řiti mohl. Peycha a lakomstwí tak geg
welice oslepilo, že od dáwného času

svého odporneho osudu předzvdati ne-
mohl.

*) Giž drahně měsíci minulo, co sme
w známost vvedli, že se Marrojes
ny poturčiti dal. Tak buď nás teh-
dejší anšlily zprávy, kteréž sme
wšak z pravdivějších vytrhli
stů; aneb nynějši zprávy o odpa-
dlstwi jeho odepřiti musíme.

W gístém domácím veřejném li-
stu, kterýž nám začastě mnohé důležité
y pravdivé věci w známost vvádí,
píše se dle zprávy z Warssawy, že Buz-
že Kepijn a General Surwarow, spoj-
giwše se w jeden pluk, na nevyššího
Wezyra, an v Ismailu pevnosti polo-
žen byl, vyrazili, a geg na hlavu
stlauli. Milát to zpráva klyst-
ní, ale stvorenj potřebuge.

Ž Slawonye přichází tyto zprávy:
Giž předtím w známost vvedeno, že se
podle rozkazu nevyšší wogensté rady
wšecko, což na pevnosti Berbjenu spraz-
weno aneb znova uřtaweno bylo, opět
zbořiti mělo, s kteraužto nemilau prací
giž počátek učinili. Ale nyní přišel
nowý rozkaz, a zakázáno gest, aby odes-
wšeho přestali, a očekávali na delší
poručení. Nepochybně že tento rozkaz
y ostatním wšem wogenstým wzdáním
zprávám w známost vveden gest. Wšes-
ky regimenty pomalu táhnau na zymní
přečžení.

Ž Erbsta na den 25 října. Dne-
šního dne před polednem přigel do Se-
meljina z Opawy polní Maršalek Prync
Koburk, a poručiw toliko sobě koně wyz-
měniti, ani z wozu newygda, odgel do
Bělehradu, kdežby Laudonůw autok a
dobyrj Bělehradu, též weseleu okolní

stranu prohlídnauti mohl. Podle nej-
poslednějšiho poručení přišl regiment
od stobu přes celau zymu w Semeljině
zůstane, a přes to gestě tam dwa pa-
taliony z Bělehradu přigiti magj. Také
slyšime, že hlavní wogensté zpráva
(neb generálkomando) z Bělehradu do
Semeljina přigde, aspoň giž podle té
zprávy wíme, že obydlj pro hlavní
stob, pro wogensté komisaře a t. d.
přichystáno gest.

Nynj propuštění Erbstj dobro-
wolyce, gsaue wšech gých proště-
tu zbaweni, oddáwagi se na laupeže, a
v welikých zástupch se potulagi. Aniž
w Bělehradu před gich drawýma rukaz-
ma lidé bezpečni negau, a protož žá-
dny tam wje připuštění wbywá. W
Semeljině člověk, dokonce w noci, před
nimi wje ani swým životem gíst není,
nebo oni kradau nad wvěrenj, a wče-
rejšiho dne byl tam w noci zamordow-
waný člověk nalezen.

Co Wjdechstý dwůr vezme za prá-
widlo, kdyby mezy Ruským a Pruským
dworem wogna propuknauti měla? —
Tauto otázkau nyní se polityka swěta
neyhlawněgi obírá.

Mohlbychom pomysleti, že tato
otázka při gednání w Raychenbachu své
příslušné odpovědi dostala. Wšak ale
gak se zdá, Berlinský dwůr z své strany
dosti ubezpečen byl, že pomocý Angli-
ckého dwora Ruskau Cysarownu k zas-
wření potoge, ano k nawrácení wšech
wybogowaných zemj přinutí. Nebo to-
gak w gístorě slyšime, Berlinský dwůr
při Raychenbachském gednání přislíbl.
Berlinský dwůr Ruskému w té připas-
dnosti,